

GAZETA KRAKOWSKA

№ 34.

Z KRAKOWA DNIA 27 KWIECZNIA 1828 ROKU W NIEDZIELE.

Z Warszawy d. 18 Kwietnia,

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych
białych, bez trzech Kuponów.

Przedający żądał zł: 82 gr: 7½

Kupujący ofiarują — 81 — 22½

Istotnie przedano — 82 — 7½

W Warszawie dnia 17 Kwietnia 1828 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Z Petersburga d. 23 Marca. D. K.

(Z Dalennika Petersburgskiego.)

M a n i f e s t

JEGO CESARSKIEY MOŚCI.

Z BOŻEY ŁASKI

M Y M I K O Ł A Y I.

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYY,

i t. d. i t. d. i t. d.

Wszchemocny jeszcze raz rozciągnął błogosławieństwa swoje nad Rossyją, kończąc chwalebnym pokojem wojnę Perską; wojnę, której początki kazały się obawiać długiego trwania.

Wpśród przyjacielskich układów, gdy wyraźne zapewnienia czyniły Nam nadzieję przyzwania stosunków dobrego sąsiedztwa z

Persyją, spokojność ludów Naszych została przerwana na granicach Kaukaskich, i niespodziewany napad zgwałcił terytoryum Cesarstwa z pogardą świętości traktatów.

Odtąd trzeba było się odeprzeć siłą. Myła nasza armia, zmuszona ścigać nieprzyjaciela przez okolice bezdrojne, spustoszone od wojska, które ich bronić miało, walcząc często z samą naturą, wystawiona na skwar słońca w lecie i na mrozy w zimie, po niesłychanych usiłowaniach zdobyła Erywani, uważany za niedobyt. Przeszła Arax, zatknęła chorągwie swoje na wierzchołku Araratu, i zapuszczając się coraz dalej w środek Persyi, zajęła nawet Tebris z krajami do niego należącemi. Kanat Erywański na obu brzegach Araxu i Kanat Nakhitszewański, część dawney Armenii, dostały się w moc zwycięzców.

Lecz w ciągu tych spiesznych zdobyczy, wojska Rossyyskie nabyły jeszcze inney chwały. Pośród wojny, której teatr waleczność ich przeniosła na ziemię nieprzyjacielską, bezpieczeństwo osób i wszystkie prawa własności, były dla nich tak święte i niezgwałcone, jak gdyby znajdowały się w zupełnym pokoju i na łonie kraju sprzymie-

zonego. Postępowanie ich ludzkie, łagodne i wspaniałe okryło imię Rosyi większą sławą nad tę, jaką nadaie zwycięstwo.

Tym sposobem w niespełna ośmiu miesiącach po wejściu wojsk naszych na ziemię Perską, stanowiące dzieła wojenne, wypadki obfite na przyszłość, uwieńczyły nasz oręż. Pomyślność ich okazała, iż Opatrzność broniła słusznej Naszey sprawy. Rosyja, okryta swą potężną tarczą, uważając pokóy za pierwsze dobro, nie dozwoli nigdy przerywać go, bez sprawiedliwego i surowego ukarania napastnika. Otworzyła się Nam droga do nowych tryumfów; lecz od chwili, kiedy ten tak drogi pokóy stał się podobnym, zawarcie jego było jedynem Naszem życzeniem.

Celem Naszym było zapewnić Europie zapórę naturalną i mocną od strony Persyi, otrzymać zupełne wynagrodzenie szkód rządzących przez wojnę, i uchylić wszystkie przyczyny, któreby mogły spowodzić iey powrót.

Takimi też są rzeczywiście zasady, na których traktat wiecznego pokoju między Rosyją i Persyją został zawarty i podpisany dnia 10go Lutego w Turkmantszaj, a ogłoszenie iego załączone jest do niniejszego Manifestu.

Dla Nas., jednym z głównych wypadków tego pokoju jest bezpieczeństwo, które zapewnia część granic Naszych. Pod tym jedynie względem widzimy użyteczność nowych kraїв, które Rosyja nabyła. Wszystko, co się do celu tego nie ściągało, w zdobyczach naszych, zostało powróconem z Naszego rozkazu, natychmiast po dopełnieniu warunków pokoju.

Inne ważne korzyści wypływają z zastrzeżeń zapewnionych na rzecz handlu, którego wolne rozwinięcie poczytywaliśmy za-

wsze za jednę z przyczyn, najbardziej wzbudziających przemysł i pracę, i razem jako prawdziwą rękojmię trwałego pokoju, opartego na zupełnej wzajemności potrzeb i interesów.

Temu, który władza losom Państw, należy się pokorny hołd Naszey głębokiej wdzięczności. Oby wszyscy Nasi kochani i wierni poddani, uznawszy widoczne znaki łaski i opieki Najwyższego w wypadkach tej wojny, i w szczęśliwem iey ukończeniu, składali na ołtarzach Jego najgorętsze swe modły! Oby ten pokóy, dzieło Opatrzności, był mocnym i trwałym, i oby Święta Wola Jego dopomagała Nam w utrzymaniu spokojności na granicach kraїв Naszych!

Działo się w Petersburgu dnia 21go Marca roku Pańskiego 1828, a trzeciego panowania Naszego.

(podpisano) MIKOŁAJ,

Kontrasygnował: Hrabia de Nesselrode.

Traktat pokoju i przyjaźni między N. Cesarzem Jmcią Wszzech Rossyj i Szachem Perskim.

W Imię BOGA WSZECHEMOGĄCEGO

Najjaśniejszy, najdostojniejszy i najpóźniejszy Cesarz i Samowładca Wszzech Rossyi, i Najjaśniejszy Padszach Perski, zarówno powodowani szczerą chęcią ukończenia nie-szczęść wojny, zupełnie przeciwnoy wzajemnym ich skłonnościami, i na stałej zasadzie przywrócenia dawnych stosunków dobrego sąsiedztwa i przyjaźni między dwoma kraiami przez pokóy, któryby w sobie samym miał rękojmię trwałości, oddalając wszelki powód poróżnień i przyszłego nieporozumienia, wyznaczyli Pełnomocnikami swemi do pracowania nad tem zbawionem dziełem, to jest:

N. Cesarz Wszzech Rossyj, Pana Jana Raszkiewiczza, Swego Jenerała Adjutanta i Je-

nerała piechoty, dowodzącego korpusem oddzielnego wojska Kaukaskiego, kierującego wydziałem cywilnym Georgii, oraz Guberniy Astrachańskiej i Kaukaskiej, dowódcę flotyli na morzu Kaspijskiem, i Kawalera orderów Sgo Aleksandra Newskiego z dyamentami, S. Anny 1wszej klasy z dyamentami; Sgo Włodzimierza 1wszej klasy, Sgo Jerzego 2giej klasy, ozdobionego dwiema szpadami honorowemi, z których jedna złota z napisem: Za waleczność, a druga wysadzana dyamentami; tudzież Kawalera zagranicznych orderów: Pruskiego Orła Czerwonego 1wszej klasy, Xiężycy Wysokiej Porty Ottomańskiej, i wielu innych:

i Pana Alexandra Obreskowa, Swego rzeczywistego Radcę Stanu i Szambelana, Kawalera orderów Sgo Włodzimierza 3ciej klasy, Polskiego Sgo Stanisława 2giej klasy i Sgo Jana Jeruzolimskiego;

a Najjaśniejszy Szach Perski J. K. M, Xiążęcia Abbas-Mirzę;

którzy zebrawszy się w Turkmatzai, i wymieniwszy pełnomocnictwa swoje, uznane w dobrym i należytem kształcie, ułożyli i zawarli następujące artykuły:

A r t y k u ł 1.

Od dnia dzisiejszego, będzie na wieczne czasy pokój, przyjaźń i zupełne porozumienie między Najjaśniejszym Cesarzem wszech Rosyji, z jednej strony, i Najjaśniejszym Szachem Perskim z drugiej strony; ich Następcami, krainami i poddanami:

A r t y k u ł 2:

Z względu, iż kroki nieprzyjacielskie zaczęły między Wysokiemi Stronami układającemi się, i dziś szczęśliwie zakończone, uchyliły zobowiązania, jakie na nie wkładał traktat Gulistański, Najjaśniejszy Cesarz wszech Rosyji i Najjaśniejszy Padiszach Perski, uznali za rzecz przyzwoitą, aby wspo-

mniony traktat zastąpiły teraźniejsze warunki i zastrzeżenia, które mają coraz bardziej urządzić i ustalić przyszłe stosunki pokoju i przyjaźni między Rosyją i Persyją.

A r t y k u ł 3.

Najjaśniejszy Szach Perski, imieniem tak swoim, jako też Następców swoich odstępuje na zupełną własność Cesarstwa Rosyjskiego Kanat Erywański, tak z tej, jak z tamtej strony Araxu, i Kanat Nakitszewański. W skutku tego odstąpienia, Najjaśniejszy Szach obowiązuje się kazać oddać władzom Rosyjskim w przeciągu najwięcej sześciu miesięcy, rachując od dnia podpisania niniejszego traktatu, wszystkie archiwa i papiery publiczne, tyjące się administracyi obu wzmiankowanych Kanatów.

A r t y k u ł 4.

Obie wysokie Strony układające się zgodziły się na ustanowienie następującej linii demarkacyjney za granicę między obu krainami: Zaczynając od punktu granicy krain Ottomańskich, najbliższego w linii prostej wierzchołka małego Araxu, linia ta idzie ku górze aż do szczytu tej góry, z góry spuszczać się będzie aż do źródła rzeki zwanej Karasu niższej; która płynie z strony południowej małego Ararattu, i ciągnąc się będzie jej korytem aż do ujścia w Arax, naprzeciw Szerur. Z tamtąd zaś linia ta pójdzie korytem Araxu aż do twierdzy Abbas-Abadu; za obrębem szanów zewnętrznych tej twierdzy, będących na prawym brzegu Araxu zakresłony będzie promień na pół agaczny, czyli 3½ wiorsty Rosyjskie, rozciągający się na wszystkie strony; przestrzeń obiegła w tym promieniu; należeć będzie wyłącznie do Rosyji; i zostanie oznaczona jak najdokładnie w przeciągu dwóch miesięcy, rachując od dnia dzisiejszego. Od miejsca, gdzie koniec wschodni tego promienia przy-

tyka do Araxu, granica iść będzie daley korytem tej rzeki aż do brodu Zedibuluk, z kąd terytoryum Perskie rozciągnie się wzdłuż koryta Araxu na przestrzeni 3 agaczów, czyli 21 wiorst Rossyjskich; przyszedłszy do tego punktu, linia graniczna poydzie prosto równiną Mughan aż do koryta rzeki zwaney Bolgaru, do miejsca, będącego o 3 agacze, czyli 21 wiorst Rossyjskich, poniżej złączenia się dwóch małych rzek, zwanych Odinabazar i Sarakamysz. Ztamtąd, linia ta poydzie w górę lewym brzegiem Bolgaru aż do złączenia się wspomnianych rzek Odinazabar i Sarakamysz, i poiągnie się wzdłuż prawego brzegu rzeki Odinazabar aż do iey źródła, a ztamtąd aż do szczytu wzgórków Dżykoir, tak, iż wszystkie wody płynące ku morzu Kaspijskiemu, należec będą do Rossyi, a te, które płyną ku stronie Perskiej, należec będą do Persyi. Gdy granica obu krajów oznacza się tu grzbietem gór, zgodzono się więc, iż pochyłość ich ku morzu Kaspijskiemu, należec będzie do Rossyi, a pochyłość z strony przeciwney, należec będzie do Persyi. Od grzbietu wzgórków Dżykoir, granica poydzie aż do wierzchołka Kamarkuia przez góry, przedzielające Talisz od powiatu Arsza. Grzbiety gór przedzielające bieg wód z iedney i drugiej strony, stanowic będą linią graniczną tym samym sposobem, iak wyżej powiedziano względem rozległości, obiętey między źródłem Odinabazar i wierzchołkiem Dżykoir. Daley, linia graniczna poydzie od wierzchołka Kamarkuia, przez grzbiety gór, które przedzielają powiat Zuvant od Powiatu Arsza, aż do granicy Powiatu Welkidyi, zawsze podług zasady zastrzeżoney względem biegu wód. Powiat Zuvant, z wyłączeniem części będącey na przeciwney stronie szczytu gór wspomnianych, dostanie się tym spo-

sobem Rossyi. Od granicy Powiatu Welkidyi, linia graniczna między obu krajami poydzie wierzchołkiem Kłopoty i głównym łańcuchem gór, ciągnących się przez Powiat Welkidyi, aż do źródła w stronie północney rzeki zwaney Astara, trzymając się zawsze zasady względem biegu wód. Ztamtąd iść będzie granica korytem tej rzeki aż do iey uścia w morze Kaspijskie i uzupełni linią demakracyzną, która odtąd posiadłości Rossyi i Persyi przedzielać będzie.

A r t y k u ł 5.

Najiaśniejszy Szach Perski, dla okazania szczerey swojej przyjaźni dla Najiaśniejszego Cesarza Wszec Rossyy, imieniem tak swoim, iako też dziedziców i następców swoich na tron Perski, uznaje uroczyscie niniejszym artykułem, za należące na zawsze do Cesarstwa Rossyjskiego, wszystkie kraie i wszystkie wyspy znajdujące się między linią demarkacyzną, oznaczoną poprzedzającym artykułem z iedney strony, a grzbietem gór Kaukazkich i morzem Kaspijskiem z drugiej strony, tudzież ludy Nomadzkie i inne, mieszkające w tych okolicach.

A r t y k u ł 6.

Celem kompensacyi znacznych ofiar, zrządzonych Cesarstwu Rossyjskiemu przez wojnę, która między obu krajami wybuchnęła, oraz strat i szkód, iakie ztąd wyniknęły dla poddanych Rossyjskich, Najiaśniejszy Szach Perski obowięzuie się do bonifikowania ich przez wypłatę pieniężnego wynagrodzenia. Obie wysokie strony układające się, zgodziły się, iż wynagrodzenie to, wynosic ma 10 Kurosów redże, czyli 20 millionów Rubli srebrnych, i że sposób, terminu zapewnienie wypłaty tej summy, zostaną urządzone osobnym układem, który mieć będzie taką ważność, iak gdyby co do słowa był umieszczony w niniejszym traktacie.

Artykuł 7.

Gdy Najjaśniejszy Szach Perski uznał za rzecz przywoitą przeznaczyć dostojnego syna swego Xiążęcia Abbasa-Mirzę, swoim następcą i dziedzicem przyszłym, przeto Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rossyy, celem dania Najjaśniejszemu Szachowi Perskiemu jawnego dowodu przyjacielskich swoich skłonności i chęci przyłożenia się do ustalenia tego porządku rzeczy, obowiązując się uznawać od dzisiejszego dnia Następcą i przyszłego dziedzica korony Perskiej w dostojnej osobie J. K. M. Xiążęcia Abbasa-Mirzy, i uważać go za prawego Monarchę tego Królestwa od czasu, jak wstąpi na tron.

Artykuł 8.

Statki kupieckie Rossyjskie, używać będą, jak dawniej prawa wolnej żeglugi na morzu Kaspijskiem wzdłuż brzegów jego, i lądowania przy nich. W przypadku rozbicia, doznawać będą wsparcia i pomocy w Persyi. Takież prawo służy statkom kupieckim Perskim żeglowania według dawniejszego sposobu na morzu Kaspijskiem i lądowania przy brzegach Rossyjskich, gdzie w przypadku rozbicia, Persowie otrzymają wzajemnie pomoc i wsparcie.

Co się tycze statków wojennych, gdy te, na których powiewa bandera wojskowa Rossyjska, mają oddawna jedynie prawo żeglowania na morzu Kaspijskiem, przeto ten wyłączny przywilej również się im z tego względu dziś zastrzega i zapewnia, tak, iż wyjąwszy Rossyją, żadne inne Mocarstwo niebędzie mogło mieć statków wojennych na morzu Kaspijskiem.

Artykuł 9.

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rossyy i Najjaśniejszy Szach Perski, chcąc wszelkimi sposobami umocnić związki tak szcze-

śliwie między Niemcami przywrócone, zgodzili się, iż Ambasadorowie, Ministrowie i sprawujący interessa, którzyby byli wzajemnie wysłani do Wysokich Dworów *respective*, bądź dla dopełnienia zleceń czasowych, bądź na ciągły pobyt, zostaną przyjęci z honorami stosownymi do ich stopnia i odpowiadającymi godności Wysokich Stron układających się, oraz szczerą przyjaźnią, która ich łączy, i zwyczajom królowym. W osobnym protokóle, ułożony zostanie tym celem ceremoniał, jaki ma być zachowany z jednej i drugiej strony.

(Dokończenie nastąpi.)

Donoszą z Baru (na Podolu) pod dniem 29 Lutego co następuje: — "Dziś o godzinie 12stej mieliśmy tu niepospolity fenomen: wśród nawalnego śniegu dał się słyszeć mocny grzmot, ze strony zachodniej, a później południowej; i w tejże chwili, gdy piśnie, rozlega się odgłos po różnych stronach grzmotów tak silnych, jak wśród lata.,"

Z Paryża d. 10 Kwietnia.

Poseł Pruski i Biskup Hermopolis, pierwszy Jałmużnik Królewski mieli dnia 7 posłuchania u J. K. Mci. Słychać, iż Xiążę Blacas i Baron Vitrolles odebrali rozkaz wyiechania na swoje poselstwa, pierwszy do Neapolu, a drugi do Florencyi.

Dnia 7 w wieczór pracował Król z Ministrem spraw zagranicznych, a dnia 8 przydawał na radzie gabinetowej.

Sądzą, iż wielu naszych officerów będących w odstawie z dawnego wojska, wniędą znówu w czynną służbę. Wojsko nasze ma być do 250,000 ludzi powiększone.

Pamiętników Hr. Segur (których wyszło teraz trzecie wydanie) zakupił Król 12 exemplarzy do prywatnych swoich bibliotek.

Książę Rivier, gubernier Xięcia Bordeaux, leży śmiertelnie chory, a Xiądz Pradt zachorował bardzo.

Cło wchodowe od kawy zostało o połowę zmniejszone. Toż samo nastąpić ma względem cukru.

Z Malty piszą pod dniem 20 Marca, że Admirałowie Angielski i Rossyjski każą spieszno swoje okręty naprawiać.

Jenerał Clauzel, który mieć ma nazelne dowództwo nad zgromadzonym pod Tulunem wojskiem, jest tam codziennie oczekiwany. Odpłynienie wyprawy zdaje się być bliskiem, jednak jej przeznaczenie nie jest jeszcze wiadome.

Nuncyusz Papieżki, Kardynał Lambruschini, dał dziś wielki dyplomatyczny obiad.

Kommissyia budżetowa w Izbie Deputowanych proponować ma wielką oszczędność w wydatkach krajowych.

Z Stambułu donoszą pod dniem 10 Marca: że Reis-Effendy i Kiaia-Bey nalegali o oddalenie Anglików z krajów Turęskich ponieważ wojską Angielską assistowały Hr. Capodistrias przy tego w Egipcie instalacji.

Z Madrytu d. 31 Marca.

(Z prywatnego doniesienia.)

Podług nowego rozporządzenia nie będą nikomu, oprócz wdowom poległych na placu boju lub w wyprawach morskich wojowników pensyie udzielane. Rząd znajduje się w wielkim kłopotcie względem niedostatku pieniędzy. Nie zachodzi jeszcze zgodność zdań względem naszego postępowania na przeciw Portugalii.

Wyrok Królewski nakazuje wakujące miejsca osadzać tylko urzędnikami, którzy podczas panowania Stawów dobrze się sprawowali.

Z Lizbony d. 26 Marca.

Rozchodzą się tu wielorakie wieści o przybyciu Jenerała Saldanha. Absolutyści mniemają, że ma w zamiśle buntownicze plany, a konstytucyoniści nie zaprzeczają temu, sądząc, że to mniemanie spowodowało ich przeciwników do umiarkowanego postępowania, lękając się wpływu tego Jenerała. Saldanha znajduje się teraz w osadzonej przez Anglików warowni San Juliao. Opuścił dla tego okręt admirałski, iż znajdującą się przy nim żona tego nie mogła wytrzymać kołysania się okrętu.

Onegdaj oglądał Rejent stojące na Tegu wojenne Portugalskie okręty; wszedł w Belem na statek i płynął około eskadry Angielskiej. Dopoki statek Rejenta wdziany był, grały Angielskie okręty himny konstytucyjne, ale nie pozdrowiały go, wedle zwyczaju wystrzałami, co bardzo rozgniewało Infanta Rejenta.

Morderczy napad na drodze na kilkunastu deputowanych od Professorów i Duchownych Koimbrzy jadących do stolicy, nakazał Minister sprawiedliwości z rozkazu Infanta Rejenta śledzić i sprawców tego czynu oddać pod sąd.

Podług listów z Porto pod dniem 23 k. m. osiedli tam Anglicy zostawali zawsze w obawie, iż polityczne zaburzenia w kraju będą dla nich szkodliwemi.

W Villareal, Francoso i Lamego zaszły rozruchy, lecz wojska wszędzie przywróciły porządek.

Rada stanu jest w tej chwili zgromadzona; nie wiadomo o czem radzi, ale w terażniejszych okolicznościach wszelkie kroki rządu wzbudzą obawę.

W Gazecie rządowej czytamy podziękowanie Infanta swojemu Chirurgowi Ante-

nie Perez, któremu zapewnia, gdy zmienią się tężniejsza okoliczności przyzwolą nagrodę, co zdaje się okazywać, iż spodziewa się być niezgraniczonym Królem ogłoszony.

Los znajdujących się tu wychodniw Hiszpańskich będzie wkrótce rozstrzygnięty. Między Infantem Rejentem i Rządem Hiszpańskim zapaść miała tajna umowa względem wydania niektórych i wygnania reszty.

Oddalenia urzędników są tak liczne, iż Gazeta rządowa sądzi niepodobieństwem ogłoszenia wszystkich. Wyjazd z kraju, lubo zwolna, idzie iednak ciągle: wiele osób dla laniałości życia udaje się zamiast do Anglii do Włoch.

Z Genewy d. 8 Kwietnia.

P. Eynard wydał znowu dnia 31 Marca okólnik do dobroczyńców Greków, w którym wzywa ich do wspierania ieszcze nieszczęśliwego tego ludu. Prezydent Grecyi Hr. Capodistrias, od którego obszerne udzielenia odebrał, nie zaniedbuje niczego dla przywrócenia porządku: ale wszystko musi dopiero być tworzonym i potrzeba głębokie zagoić rany. — Pułkownik Fabyier donosi w raporcie do Prezydenta, że Prymacy wyspy Samos kazali kilkanaście rozbojniczych bark spalić, i Admirał de Bigny pochwalił w tym względzie starania Pułkownika.

Oto jest wyciąg z listu Hr. Capodistrias do P. Eynarda:

Z Eginii d. 9 Lutego 1828.

„Piszę nakoniec do Ciebie, kochany Eynardzie z Eginii, gdzie znajduję się od dni 17 i umiałem tego czasu użyć, iak rzut oka na załączone tu pisma W Pana przekona. Te posłużyć mają do dania W Panu wyobrażenia o nowej administracji, której uroczyste zaprowadzenie czyni nam nadzieję, że obe-

ćność i przyszłość nie będzie więcej do tężniejszości podobną. Dotychczasowe cierpienia tego walecznego i nieszczęśliwego narodu przechodzą wszelki opis i wyobrażenie. Nie zaniedbuję żadnego sposobu do wsparcia mieszkańców i za kilka dni opiszę to W Panu obszerniej. Zamyślam posłać Greci statek do Ankony na zakupienie pszenicy i kukurucy. Jeżeli nadeszły do W Pana iakowe pieniądze z chrześcijańskich składek, poszły je natychmiast do P. Cadarolt do Ankony. Czynię, co tylko jest w mey mocy, dla uzyskania wsparcia, którego mi sprzymierzone Mocarstwa nadzieję uczyniły. — Pułkownik Heidegger zdał mi z swego zarządzenia sprawę i prosiłem go, aby dobrze zaczęta dzieła daley prowadził. Pomoc jego jest dla mnie nader ważną i zobowiązesz mnie W Pan bardzo, gdy uwiadomisz o tem wysokiego jego Monarchę (Króla Bawarskiego), którego los Grecyi tak mocno interesuje. Poważę się osobście zgłosić do niego. — Pieniądze, któreś mi W Pan powierzył dla officerów Francuzkich, Niemieckich, Szwajcarskich i Pruskich, wypłacił im Pułkownik Heidegger lub wkrótce wypłaci; pochodząca z dobroczynności summa na wsparcie niemających przytułku kobiet, dzieci i starców, będzie na ten cel użytą lub na zasadzenie ziemniaków. Przeszło 400 rodzin są w Eginii z tego funduszu utrzymywane, które uprawiają poczęści tak znaczną część piaszczystego gruntu pod ziemniaki, iż na wyżywienie przez cały rok 6000 ludzi wystarczyć mogą. Irlandczyk, P. Stevens, który zna dokładnie tę odnogę gospodarstwa, kieruje temi robotami; gorliwy o sprawę Grecyi, offiarował mi swoje w tej mierze usługi; kieruje osobście temi pracami i dla lepszego dozoru kazał sobie postawić budę w pośród robotników. Z Eginii udaje się do Pelopone-

su i reszty wysp; ale dla skutecznienia tego ważnego dzieła, nie wystarczą ani w zapasie będące 20,000 franków, ani wyszły z Liwropoła ładunek ziemniaków. Oczekujemy tego okrętu z niecierpliwością; tym czasem każę wszędzie ziemniaki zakupować, aby przedsięwzięcie przez spóźnione przybycie tego ładunku nie było wstrzymane. Lecz te środki nie są wystarczającemi; przesłę WPanu przez najpierwszy okręt do Ankony pełnomocnictwa do zawarcia pożyczki przez aktyję 100frankową, iak umowiliśmy się w Genewie, ażeby wznieść gospodarstwo rolnicze, przyłożyć się do wychowania młodzieży i wesprzyć mieszkańców, którzy wszystko utracili. Spodziewamy się, że jeszcze znajdziemy dobroczyńców na południu i północy. Pomiędzy pełnomocnictwami przesłę WPanu kilka prywatnych listów, które zapewne nie będą nieużytecznemi, &c.,

Życzenia Hrabiego, co do posłania pieniędzy do Ankony, zostały przez P. Eynard spełnione; ale okręt Liwropoolski zaskoczyła burza niedaleko Lizbony, który tam musiał zawinąć. Kapitan zginął, a ładunek tak dalece uszkodzony został, iż w Lizbonie sprzedany być będzie musiał. Posłane jednak zostały zlecenia na nowe zakupy do Tryestu, na które użyto 15,000 franków od Genewskiego i 12,000 Lauzańskiego komitetu, tudzież 5000 franków od pojedynczych dobroczyńców Kopenhagskich.

Z Ankony d. 28 Marca.

Przez przybyły tu z wysp Jońskich okręt odebraliśmy z Zante pod dniem 20 b. m. ze wszech względów ważne doniesienie, że wszystkie znajdujące się w Zante Greckie i kupieckie okręty otrzymały dnia 18go pozwolenie zawdżiania narodowej bandery, co do-

wodzi, że nowy Rząd Grecki wzbudza ufność i uznany jest przez Anglią. Uszanowanie Greków dla Hr. Capodistrias jest bez granic; rozkazy jego są ślepo wykonywane, i we wszystkich prowincjach sprawy publiczne i prywatne przybierają zwolna znamię porządku, regularności i posłuszeństwa, czego dotąd nieznano. Z żadnego portu nie może Grecki okręt odpłynąć bez poprzedniego pozwolenia Prezydenta, co jest najskuteczniejszym środkiem do poskromienia rozbojów morskich. — Na Archipelag przybyło z Alexandryi 68 przewozowych okrętów, dla zabrania z Morei wojsk Egipskich. Ibrahim Basza opuścił zupełnie Trypolizę i wojska swoje zgromadził nad brzegiem między Modon i Nawarino. Warownie i mury Trypolizy są z ziemią zrównane, i większa część miasta jest spalona. — Listy z obozu Jenerała Church wspominają znowu o wzięciu Anatóliki i o nadziei rychłego poddania się Grekom Missolongi. — Konwoj z 20 żagłów złożony wiozący z Alexandryi żywność i amunicyjną na Kandyję zaskoczyła burza pod Damiettą i większą część okrętów wraz z ludem zatopiła. — Podług listów z Alexandryi pod dniem 21 Lutego po ustaniu rozbojów w wodach Lewanckich zaczęta tam ożywiać się znowu handel, i kilkanaście okrętów stało w gotowości do odpłynienia do portów morza Środkiego, a mianowicie do Liwerna i Marselii. — 1200 Turków zrobiło z Lepanto wycieczkę przeciw Korpusowi Greckiemu broniącemu Frizonii. Potyczka trwała kilka godzin, a gdy Grekom nadeszła pomoc z Sarony, stała się nader krwawą i zakończyła pobiciem Turków, którzy 800 zabitych na placu boju zostawili. Pomiędzy pojmanemi znajduje się znany Geladin-Bey.

DODATEK

DO N^{ro} 34.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 27 KWIETNIA 1828 ROKU W NIEDZIELE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzin	Barometr z reduk: na 0°	Th in: czyli stopniuz Celsjusa	Higro metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Kwiec: godz: 7	cali lin: 27 3 971	stopnie 14. 2	stop: 78	Pożn: Ws. słaby	Pochmurno	o g. 6 deszcz.
12	„ 4, 438	+15. 4	78	„ mocny	„	og. 1 des: i grz: z błys:
22. 3	„ 3, 799	+19. 0	69	„ „	Pogoda z chmur:	
„ 0	„ 4, 311	+12. 2	85	Pożnocny słaby	Chmury	
23. 12	27 4, 289	+10. 7	90	Wschodni słaby	Pochmurno	Deszcz.
3	„ 4, 391	+16. 6	75	„ średni	Chmury	
0	„ 4, 112	+15. 8	76	„ „	„ „	Deszcz i grzmot.
	„ 3, 711	+10. 3	90	Pożnocny słaby	Pochmurno	deszcz i grzm: z błys:
24. 7	27 5, 800	+10. 0	65	Pożud: Za. sredni	Pogoda z chmur:	
12	„ 4, 452	+12. 3	71	„ mocny	Chmury	
3	„ 5, 306	+10. 0	75	„ „	Pochmurno	
9	„ 6, 268	+ 8. 2	84	Pożn: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
25. 7	27 6, 666	+ 8. 0	84	Zachodni mocny	Pogoda z chmur:	
12	„ 7, 187	+13. 2	76	„ „	Pochmurno	
3	„ 7, 372	+14. 7	65	„ „	Chmury	
2	„ 7, 591	+ 9. 5	82	„ słaby	Pogoda z chmur:	

J. Steczkowski, Z. A. O.

Z Berlina d. 12 Kwietnia.

Dziś o godzinie 1 zpołudnia odbył się w kaplicy tutejszego Królewskiego zamku uroczysty chrzest urodzonego dnia 20 Marca syna J. K. Wysokości Xcia Karola, który uskutecznił Biskup Doktor Eylert. Młody Xzę otrzymał imiona Fryderyk Karol Mikołaj.

Z Wysokich chrzestnych Oyców obecniemi byli: N. Król Jmóć, J. K. Wysokość Następca tronu z swoją małżonką, J. K. Wysokość Xiężna Kumberlandyi, J. K. Wysokość Xzę Albrecht, J. K. Wysokość Xzę Wilhelm, brat J. K. Mci, i Xzę Karol Meklenburgsko-Strelicki. Nieobecnemi: NN. Cesarz Jmóć i Ce-

sarzowa Rossyi, N. Cesarz Jmóć Austryi, J. K. Wysokość Xzę Wilhelm, syn J. K. Mci, Jey K. Wysokość Kieżna dziedziczna Meklenburgsko-Szweryńska, Jey K. Wysokość Kieżna Fryderykowa Niderlandzka, J. K. Wysokość, wielki Xzę Sasko-Weymarski z swoją małżonką, J. K. Wysokość Xzę Następcę Sasko-Weymarski z swoją małżonką Wielką Kieżną Rossyyską, Jey K. Wysokość Kieżna Augusta Sasko-Weymarska, J. K. Wysokość Infant Hiszpański Karol Bourbon, Xzę Łuki i panująca Kieżna Oldenburgska. Potem nastąpił wielki obiad u J. K. Wysokości Xcia Karola.

Przybyli tu: Pułkownik i skrzydłowy Adjutant N. Cesarza Jmci Rossyi, Xzę Łabanów-Rostowski, gońcem z Paryża; Biskup Ewangelickiego Kościoła w Magdeburgu, Doktor Westermeyer; Pułkownik i skrzydłowy Adjutant N. Cesarza Rossyi, Hr. Stroganow, gońcem z Petersburga; Ces. Austriacki gabinetowy Gонец Wardygro z Wiednia, i Kr. Francuzki Par, Margr. de la Rochejacquin, gońcem z Paryża. Wyjechali zaś: Kr. Polski Generał major i dowódca brygady Potocki, do Warszawy; Pułkownik i skrzydłowy Adjutant N. Cesarza Jmci Łabanów-Rostowski gońcem, do Petersburga; Ces. Rossyyski Strzelec polowy Popowicz gońcem do Petersburga, i tajny Radca poselstwa i Rezydent przy Stolicy S. Doktor Bunsen, do Rzymu.

Ces. Rossyyski Strzelec polowy Sasanow przebiegł tedy gońcem z Petersburga do Paryża.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest dnia 27 b. m., daną będzie Wielka Drama w 5 aktach, z

Niemieckiego P, Augusta Wilhelma Ifland, tłumaczona na język Polski: *Gracz, czyli Dzieci stawione na Kartę.*

W przyszły Wtorek, to jest dnia 29 b. m. na Benefis Izabelli i Franciszka Maiewskich, daną będzie Wielka Drama w 3 aktach z dzieł polskich przez Humnickiego w ówczas Akademika Krakowskiego oryginalnie wierszem napisana: *Leszek Biały i Gowęrek Woiewóda Sandemierski, czyli Tryumf Cnoty Obywatelskiej.* — Po której nastąpi bardzo zabawna Komedia-Opera w 1 akcie, w języku Polskim napisana: *Dawne Polskie Czasy, czyli Taką jest Młodzież nasza.*

UWIADOMIENIE.

Przybyły tu Cesarsko-Austriacki Galicyjski Okulista, P. Andrzej Józef Potakowski, zaczawszy od 29 Kwietnia r. b. przyjmować będzie Osoby potrzebujące jego pomocy w chorobach ocznych od godziny 9 do 12 zrana, aż do 9 Maja. Mieszka w Ulicy Eloryjskiej w Domu zaizdny pod białym Orłem na pierwszym piętrze pod Nrem 20.

UWIADOMIENIE.

Podpisana ma honor zawiadomieć Szanowną Publiczność, iż w Magazynie w Ulicy Szewskiej pod Liczbą 351 dostać można każdego czasu Kapeluszy białych lyczkowskich Damskich z ubraniem lub bez ubrania najnowszey mody, a to za pomierną Cenę. — W Krakowie dnia 19 Kwietnia 1828 r.

Zofia Kojisiewicz,
Marchande des modes.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Podane do wiadomości, iż z mocy Uchwały Senatu Rządzącego z dnia 22. b. m. Nro 1482, w Biórze Wwdziału w dniu 12 Maja r. b. od godziny 10tej zrana przedsięwziętą będzie Licytacya Publiczna Dzierżawy poboru Konsumcyjnego żydowskiego w Obwodzie Chrzanowskim lat trzy to jest: od dnia 1go Czerwca r. b. do końca Maja 1831 roku trwać mająca. — Cena pierwszego wywołania w kwocie Złp. 892 tytułem miesięcznego Czyszu jest ustanowiona. — Vadium wynosi Złp. 1070 gr. 12. O innych warunkach przez Senat Rządzący zatwierdzonych każdego czasu w Wydziale wiadomość powzięta być może.

W Krakowie dnia 24 Kwietnia 1828 roku.

Grodzicki.
Gadamski S. W.

Pisarz Trybunału Irszej Instancyi Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż Domy na Kaźmierzu przy Krakowie w Gminie VI. mieyskiej parafii Bożego Ciała pod L. 24 i 25 stojące wraz z przyległym ogrodem fruktowym od wschodu z Ulicą główną Wielicką, na południe z Domem i ogrodem P. Franciszka Jabłońskiego, na zachód z ogrodem Ur. Karola Okońskiego, na północ zaś z Domem i ogrodem Ur. Józefa Zwierzyny graniczące, niegdy do Sukcessorów Szymona i Agneszki Sikorskich dłużników należące, dziś przez P. Agneszkę Kozłowską wdowę i przez Sukcessorów po ś. p. Kasprze Kozłowskiem pozostałych posiadane, z gruntu murowane bez piętra wraz z wszelkimi zabudowaniami, przez publiczną Licytacyą sprzedane zostaną, a to na satysfakcyą Summy 4000 Złp. w dobrej srebrney ugnocie z procentami i kosztami, Sukcessorom niegdy Walentego i Katarzyny Janowskich małżonków, wyrokami tak za byłego rządu Ces. Austriackiego, mianowicie: Magistratu Kaźmierskiego dd. 29 Sierpnia 1800 r. w Xiędze 1037 na karcie 22 pod L. 373 i Trybunału Apellacyjnego dd. 24 Lutego 1801 r. w Xiędze 1037 na karcie 127 pod L. 483 aktów Magistratualnych Kaźmierskich, na Domach w Krakowie na Kaźmierzu przy Ulicy Wielickiej pod L. 24 i 25 sytuowanych hipotecznie zabezpieczonych, iako też wyrokami W. M. Krakowa to jest Trybunału I. Instancyi dnia 31 Sierpnia 1824 r. Sądu Apellacyjnego dnia 4 Maja 1825 r. zaoznio i 19 Paźdz: r. t. oznie zapadłemi, powyższym wyrokom Kłauzulę eksekucyjną dodającami, i zasądzony; zajęcie tych Domów w dniu 1 i 2 Maja r. z. przez Komornika Salomńskiego dopełnione, w wykazie hipotecznym tych nieruchomości dnia 10 Maja 1827 r. Nro 155 w treści umieszczone zostało. Sprzedaż popiera P. Michał Strożecki Adwokat pełnomocnik Sukcessorów Janowskich wierzycieli. Warunki Licytacyi i cena szacunkowa wyrokami Trybunału I. Instancyi z dnia 2 Czerwca r. z. i 22 Września r. z. zapadłemi atwierdzone, są następujące:

- 1) Cena szacunkowa zajętych nieruchomości według sporządzoney detaxacyi ustanowiona jest w Summie 4000 Złp.
- 2) Chcący licytować złoży 1/10 część Summy szacunkowej w ilości 400 Złp., którą w razie niedotrzymania warunków utraci i nowa Licytacya na jego koszt, a nigdy na zysk przedsięwzięta będzie.
- 3) Zaraz po Licytacyi nabywca zapłaci podatki zaległe potrącając je z Summy szacunkowej.
- 4) Widerkauffy gdyby się okazały pozostaną przy realności o ile w Klasyfikacyi umieszczone zostaną, z opłaceniem procentu po 5/100 od dnia zalicytowania.
- 5) Nabywca w dni 14 po przysądzeniu złoży połowę szacunku po odtrąceniu Vadium do Depozytu Sądowego.
- 6) Koszta wywłaszczenia na ręce popierającego sprzedaż P. Michała Strożeckiego Adwokata, przedewszystkim natychmiast po wręczeniu wyroku takowe zasądziającego nabywca wypłaci.
- 7) Resztująca zaś kwotę szacunkową nabywca według wyroku Klasyfikacyjnego użytecznie umieszczonym wierzycielom wypłaci z prowizyą po 5/100 od dnia nabycia.

Do takowej Licytacyi wyznaczają się trzy terminy:

Pierwszy dnia 26 Czerwca)
 Drugi dnia 26 Lipca) 1828 roku.
 Trzeci dnia 28 Sierpnia)

Na pierwszym jednak terminie może nastąpić przysądzenie stanowcze, skoro Summa szacunkowa 4000 Złp. zaofiarowana zostanie.

Wzywają się zarazem wszyscy Wierzyciele hipoteczni i iakiekolwiek prawo rzeczowe mający, aby na pierwszym terminie Licytacyi pod prekluzyą złożyli na Audyencyi Trybunału, wykaz swych pretensy z ustanowieniem Adwokata.

W Krakowie dnia 22 Kwietnia 1828 r.

Kuliczkowski, Pisarz Tryb.

W dniu 29. Kwietnia 1828 roku o godzinie 10tej rannej w Rynku głównym Miasta Krakowa w Gmachu Sukiennice zwanym w drodze Eksekucyi Sądowej odbędzie się publiczna licytacya, Kotłów miedzianych dwóch do palenia wódki służących z pokrywami i rurami miedzianymi. Chęć zatem licytować mających zaopatrzonych w gotowe pieniądze na czas i miejsce oznaczone podpisany zaprasza.

W Krakowie dnia 25 Kwietnia 1828 roku.

Teodor Jaworski K. S.

We Wtorek to jest: dnia 29go Kwietnia 1828 roku o godzinie 10tej przed południem w Krakowie przy bogatych Kramach odbędzie się w drodze Eksekucyi Sądowej sprzedaż ruchomości jako to: krzesel, ławek, szaff, dachów, sragów i t. d. a to zagotową zapłatę.

W Krakowie dnia 25 Kwietnia 1828 roku.

Jacek Kawecki K. S.

Jest do sprzedania Karetą na dwie osoby w iak naylepszym stanie, tak do miasta iako do podróży utrzymana, roboty Siodlarza Wiedeńskiego P. Brandmayera. Ktoby sobie życzył ten powóz nabydź, niech raczy się udać do Gospodarza Kamienicy pod N. 44z w Sławkowskiej Ulicy, a tam się o cenie iego dowiedzieć może.

Nro 3993. Okólnik do wszystkich miejscowych Zwierzchności.

Z strony Cyrkułu Wadowickiego podaje się do powszechney wiadomości, że gmachy składowe na Sól w Kalwaryi dnia 20 Maja 1828 przez publiczną Licytacyją w Dominikałney Zebrzydowickiej Kancelaryi więcey dającym pod poniższymi warunkami sprzedane zostaną:

- 1) Licytacyja nastąpi w podwójnym sposobie, to jest naprzód samego materiału tych gmachów, które kosztem kupującego muszą bydź aż do gruntu rozebrane i wywiezione; powtórę z gruntami na których stoją, a te muszą bydź do stanu użytecznego przyprawione.
- 2) Cena fiskalna budynków, jeżeli jedyne iako materiał sprzedane będą, wynosi 2079 ZR. 3 kr. w monecie konwencyyney, a z gruntami 6411 ZR. 19 kr.
- 3) Kupujący obowiązani są złożyć przed Licytacyją dajesią część ceny fiskalney iako vadium Kommissyi licytacyyney.
- 4) Jeżeliby od cen fiskalnych nie nastąpiła Licytacyja, tedy przyjęte także będą ofiarowane ceny i od tych rozpocznie się Licytacyja.
- 5) Przy zakupieniu samych budynków iako materiału, połowa wylicytowanej summy musi zaraz bydź złożoną po Wysokiem zatwierdzeniu kupna, druga zaś połowa w miesiąc potem. Przy zakupieniu atoli gmachów wraz z gruntami pierwsza rata wylicytowanej summy w trzeciej części musi zaraz bydź wypłaconą po Wysokiem zatwierdzeniu kupna, druga rata we trzy miesiące po wypłaceniu pierwszej, a trzecia rata we trzy miesiące po wypłaceniu drugiej, tak iż cała wylicytowana summa wypłaconą bydź winna w pół roku po Wysokiem zatwierdzeniu kupna.
- 6) Więcey dającemu wyrok własności zakupionych gmachów w ten czas dopiero wydany zostanie gdy ostatnią ratę w przyzwoitym czasie w poprzedzającym artykule przepisanyim istotnie wypłaci. Gdyby jednak oznaczonych terminach wypłata wylicytowanej summy nie nastąpiła, tedy zaraz po upłynionym terminie wypłaty na jego niebezpieczeństwo i koszta rozpisana zostanie nowa licytacyja według terazniejszey ceny fiskalney.
- 7) Żydzi od pierwszego rodzaju Licytacyi, to jest materiału, nie są wyłączeni.
- 8) Dalejsze warunki tej Licytacyi będą przy iey rozpoczęciu ogłoszone. Jeżeliby pierwszy termin tej Licytacyi bezskutecznie upłynął, tedy ponowibną zostanie dnia 28 Maja, a jeżeliby i w tym dniu nie doszła, nastąpi dnia 7 Czerwca 1828 r. w Wadowicach dnia 3 Kwietnia 1828 r.

Od C. K. Morawsko-Sląskiego Gubernium krajowege.

Nro 731. Wysokie Władze nadworne, mając za cel podźwignienie przemysłu w Morawie i Śląsku, raczyły na to zezwołć, aby corocznie trzeciego Wtorku w miesiącu Czerwcu, zaczawszy od roku 1828, targ na owczą wełnę w Brynie odprawiał się.

Czas, iak długo ten targ na owczą wełnę trwać ma, stanowi się włącznie z dniami wypłaty na ośm dni, a targ odprawiać się będzie przed bramą żydowską na stołu (glasis) po lewej ręce, gdzie mieyski urząd budowniczy wyznaczy bezpłatnie miejsce do wyłożenia podczas targu wełny, na targ przywiezioney.

Każdy może wełnę, na znajdującey się tamże w bliskości wadze mieyskiej, za opłatą należytości po 2 kr. M. K. od cetnara odważyć, iednak zostawia się do woli strón, czyli do tego wagi mieyskiej użyć zechcą, lub nie?

Magistrat głównego miasta Brynu postara się o miejsce na skład zupełnie zdadne, gdzie na żądanie strón, wełna, tak podczas targu, iakoteż przed i po tymże, na krótszy lub dłuższy czas, za opłatą słusznego czynszu składowego złożoną być może.

Oprócz należytości od wagi i cedulkowey żadney więcey opłaty mieyskiej wymagane nie będzie. W Brynie dnia 29go Lutego 1828 roku.